

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Praxis de prædicta probitate, parag. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

§. III.

Explicatur praxiſ prædictæ prohibitæ Miniſtri Sacramentorum.

1. Ipla eadem Eccleſia; ex eadem traditione docta, explicuit neceſſitatem actualis prohibitæ, quam habere Miniſter Sacramenti debet, nam propterea aliqui Doctores ſequentem regulam efformant, certe probabilem. Solum tunc exiſtens in peccato mortali, mortaliter peccat conſiciens Sacramentum, quando ad illud Sacramentum conſiciendum eſt ſolemniſter conſecratus, nec habet aliunde aliquam excuſationem in eo malo ſtatu Sacramentum conſiciendi. Ratio regulæ eſt, quia Doctores, ſaltem probabiliter, tunc ſolum agnoſcunt in hoc ad eſſe dictam Eccleſiæ conſuetudinem, cum ratio reverentiæ eſt gravis. At gravis valde probabiliter, tunc ſolum eſt, quando fuit quis ad illud Sacramentum conſiciendum conſecratus, & ut conſecratus operatur, nam propter hanc conſecrationem magis, magiſque obligatur, ad ſanctæ ſanctè tractanda. Hæc eſt regula, cujus clauſulæ, quia clariorem expoſcunt declarationem, ſigillatim ſunt declarandæ.

Conſiciens Sacramentum.

2. Sic merito dicimus: nam Sacramentalia conſicere, vel alia munera Eccleſiaſtica exercere in mortali, non eſt mortale, quia hæc Sacramenta non ſunt.

3. Quare Sacerdos aquam luſtralem, nuptias, agnum paſchale, ſal benedicens, ut item benedicens populum, etiam cum Euchariftia, Parochus ſolemniſtates Baptiſmi, privam domi ab alio collati, ſupplens, idem Parochus aſſiſtens matrimonio, Sacerdos porrigens, ſeu miniſtrans Euchariftiam fidelibus, Idem eandem ſive in Miſſa, ſive extra illam tangens, Concionator verbum Dei, etiam publicè, prædicans, Epiſcopus primam conſuram conferens, idem Virgines, & Chriſma conſecrans, vel benedicens Oleum ſanctum, Altaria, Tempia, Campanas, Veſtes ſacras, Vaſa, non peccant mortaliter, dum hæc in peccato exercent, quia ſic Sacramenta non conſiciunt. Eſto De-

lugo a doceat Epiſcopum conſecrantem a Delugo Chriſma, & benedicens oleum infirmorum d. 8. de Sa- in ſtatu peccati, peccare mortaliter; nos cr. ſec. 9. enim libentius ſequimur doctiſſimum Val- num. 156. quez b qui id negat.

Quando ad illud Sacramentum eſt ſolemniſter conſecratus.

b Vaſq. 3. p. diſpu. 136. de Sa- cr. ca. 4. num. 48.

ap. eundem Delugo.

4. Dico (ſolemniſter conſecratus) nam baptizantes privatim, & dantes aſſenſum ad matrimonium, in quo ipſi contrahentes ſunt Miniſtri, qui conſiciunt Sacramentum matrimonii, hic non comprehendimus, quia Miniſtri ad baptizandum, & Miniſtri ad matrimonium ſunt omnes Fideles, nequam ad hæc ſolemniſter conſecrati, ſed ſolum à Chriſto Domino deputati, quando inſtituit hæc Sacramenta.

5. Hinc etiam Sacerdos miniſtrans privam Baptiſmum, hic non comprehenditur, quia id facit non ut conſecratus ad illum, ſed perinde ac cæteri Fideles.

6. Aliqui hanc clauſulam ſic formant, (quando ad illud Sacramentum eſt ſolemniſter quis conſecratus, vel deputatus) ſed nos iis non aſſentimur, quia ſequeretur dictos privatos Miniſtros Baptiſmi, hic comprehendere, cum tamen valde probabiliter à Doctoribus communiter excuſentur. Nam propterea etiam excluſimus, ex noſtra item probabili ſententia, dictos Miniſtros matrimonii, quatenus conſiciunt, non verò, propter mox dicenda c. ſequenti, quatenus ſuſcipiunt.

7. Ex hac doctrina ſit, Miniſtrum peccare mortaliter conferendo Sacramentum in mortali, ſolum in ſequentibus ſex caſibus.

I. Quando baptizat ſolemniſter.

II. Quando conſicit Euchariftiam.

III. Quando abſolvit Sacramentaliter, de qua dere dixi diſtinctius e alibi.

IV. Quando conſicit Extremam-unctionem. *c In Opus- cu. meth.*

V. Quando Epiſcopus initiat, ſeu conſecrat Confeſſ. Sacerdotes. An verò quando confert lib. 3. c. 3. alios ordines, dependet ab illa quæſtione; §. 3.

an alii ordines ſint Sacramenta. Quoniam verò in lib. de Ordine dicemus, Diaconatum eſſe certò Sacramentum, Subdiaconatum verò eſſe, in probabiliore ſententia, item Sacramentum; horum collatio in mortali facta, mortalem inducit cul-

ptm.

pam. De cæteris minoribus cum major sit dubitatio, an sint Sacramenta, id, quod ibidem decernemus, est consequenter dubitatio, an hic ii comprehendantur. Sed denique utrumque esse probabile ibidem dicemus, nec idem negabimus de subdiaconatu.

VI. Quando idem Episcopus confert Sacramentum Confirmationis.

8. Circa prædicta, Nota in sex Sacramentis Confirmatione, Eucharistia, Pœnitentia, Extrema-Unctione, & Ordine non fieri distinctionem; an conferantur privatim, an solemniter, quia in his semper Minister operatur, ut consecratus ad illa: at in Baptismo potest se habere ut laicus, quod est quando privatim baptizat, sicuti privatim semper se habet Fidelis in Sacramento matrimonii.

9. Nota item, Sacerdotem celebrantem Missam in mortali duo peccata committere, nam conficit Sacramentum, & illud suscipit in statu peccati, quod esse per omnes mortale insinuavimus modo, & §. sequenti latius explicabimus. Unde satis non est ejusmodi Sacerdoti volenti aperire Confessario sua peccata, dicere, se communicasse in mortali, sed debet dicere, se etiam in mortali consecrasset, (vel utrumque includendo) se Missam in mortali celebrasse. Quod si is post consecrationem, contritionis fortè actum eliceret; debet expressè declarare, se solum consecrasset in mortali, nam propter actum dictum contritionis non commisit secundum peccatum, quod fuisset in indigna assumptione Communionis.

Nulla existente excusatione.

a Delugo d. 8. de Sacra. num. 151. alibi. 10. Prima excusatio ducitur à Charitate; Minister enim existens in mortali, quando in brevi morula non potest se conterere, & proxime morituro, excusabitur a peccato si baptizet, vel absolvat in mortali, ut alibi à me probabiliter est explicatum.

b In Opus. cu. de conf. lib. 3. cap. 5. §. 3. n. præsertim 12. 11. Secunda excusatio ducitur à benignitate Dei in aliquo casu raro, de quo satis alibi à me dictum est.

c In Opus. c. n. de comm. c. 1. §. 10. 12. Tertia à levitate materiæ. Nam Diaconus, & Subdiaconus Evangelium, vel Epistolam solemniter cantantes in mortali, & multo magis Clericus in minoribus, minorum

Ordinum munera in eodem mortali exercentes, etiam si eorum collatio fuerit Sacramentum, non peccant mortaliter, quia non d. Leand. habemus ex traditione, vel ex consuetudine, cum in hæc judicata fuisse gravem irreverentiam. *numeris*

13. An saltem peccent tunc venialiter? *de ord. d.* Affirmant nonnulli cum Leandro; *e Vaf. 2. qu. 21.* quez framen cum aliis negat, quia nulli Delugo l. præcepto, vel consuetudini contraveniunt, *c. n. 152.* quod certè probabile est. *c Leand. de*

14. In calce hujus §. lectorem moneo; alios quos aliter docere in prædictis: mihi tamen fuisse pro praxi satis, probabilem, & profectò expeditiorem aliorum non ignobiliorum Doctorum sententiam ostendisse. *or. d. 2. qu. 18. §. 22. f Vaf. q. actò pud eundem ib.*

CAPUT III.

De suscipientibus Sacramenta.

NI voluntatem habeas suscipiendi Sacramentum, nulliter tibi illud confertur, Ni bene sis dispositus, illicitè. Hæc quomodo se habeant, explicemus separatim.

§. I.

Voluntas suscipiendi Sacramentum.

1. **V**EL de infantibus, ante susceptum usum rationis loqueris, vel de adultis, quibus inest usus ille.

Rationis impotentes.

2. Ajo primo. Infantes, ad quos reducuntur imbecilles, qui nunquam compotes fuerunt rationis, validè suscipiunt quatuor Sacramenta, nempe Baptismum, Confirmationem, Ordinem, Eucharistiam. At invalidè alia tria, nimirum Pœnitentiam, Extremam-Unctionem, Matrimonium, Ratio est, quia illa priora non requirunt, ad suos effectus, suscipientium voluntatem, sed solum capacitatem subjecti (nam propterea fœmina, quia est incapax, nunquam validè ordines recipit) si alias ritè ponatur materia, & forma Sacramenti, ut probatur in Tractatibus de singulis Sacramentis: at illa posteriora requirunt voluntatem suscipientium; Pœnitentiæ enim materia proxima sunt liberi actus pœnitentis, id est Confessio cum dolore,